

Novăceanul

Publicație lunară independentă

ORAȘUL NOVACI ❖ Anul XIII, Nr. 150 ❖ Vineri, 28 Noiembrie 2025 ❖ ISSN 2392 – 6961

Am trăit o zi pe care nu o voi uita: resfințirea bisericii centrale din Novaci

Ziua de 2 noiembrie 2025 va rămâne în amintirea locuitorilor din Novaci ca o zi cu totul deosebită. Am avut onoarea, în calitate de primar al orașului, să particip la resfințirea bisericii cu hramul „Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul”.

Situat în centrul orașului, acest lăcaș de cult este un simbol al credinței și al unității comunității novăcene. Deși impresiile de astăzi vor deveni amintiri de mâine, sunt convins că peste ani și ani generațiile care vor locui în comunitatea noastră vor aprecia strădaniile tuturor celor care au făcut posibilă buna desfășurare a acestui eveniment.

Alese mulțumiri aduc Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Irineu, Arhiepiscopul Craiovei și Mitropolitul Olteniei, care, alături de un sobor de preoți și diaconi, precum și de Părintele Protoiereu Ion Spilcă și de Părintele Arhimandrit Nicolae Bălășoiu, duhovnicul Mănăstirii Clocociov, au conferit evenimentului solemnitate și profunzime spirituală. De altfel, pe această cale îi felicit pe cei doi preoți slujitori ai bisericii, Ion Coconețu și Valentin Lăcătușu, pentru întreaga implicare și dăruire de care au dat dovadă pentru ca lucrurile să fie făcute așa cum se cuvine, iar ziua de 2 noiembrie 2025 să fie un reper pentru istoria locală a comunității noastre.

Evenimentul a atras numeroși credincioși, atât din Novaci sau din împrejurimi, cât și din alte zone ale țării sau chiar din străinătate. Biserica și curtea bisericii au fost neîncăpătoare. Sutele de credincioși care au trecut pragul Sfântului Altar au adus viață și bucurie fiecărui colțisor, atmosfera fiind una de respect și emoție. Am simțit slujba de oficiere a resfințirii bisericii ca fiind una aparte, realizată într-un cadru solemn, menit să transforme totul într-o adevărată mărturie a trăirii creștine. Sunt convins că mulți novăceni au venit acasă nu doar pentru a participa la această sărbătoare de suflet, ci pentru a-și reconfigura rădăcinile. Aceasta este dovada

faptului că nu doar locașul s-a înnoit, ci și oamenii, prin bucuria de a fi împreună. Port o aleasă prețuire fiecărui novăcean, care a contribuit, în felul lui, la împlinirea acestei sfințiri. Consider că doar cu sprijin reciproc, implicare și unitate orice lucru este mai ușor de realizat.

De altfel, tot în această zi am participat și la sfințirea „Cruții ciobanului”, un simbol al legăturii oierului cu muntele. Situată în Plaiul Ungurenilor, această cruce din lemn a fost ridicată la inițiativa Primăriei și Consiliului Local Novaci. Amplasată la o altitudine de 800 de metri, ea marchează un loc tradițional de popas pentru turmele care urcă spre munte și reamintește de legătura strânsă dintre comunitatea novăceană și păstorii care s-au aflat pe aceste meleaguri de-a lungul timpului. Cu credință și frică de cele rele, fiecare păstor care se oprește în acest loc are convingerea că lucrurile îi vor merge bine în cursul anului. De acolo, de sus, se deschide o panoramă impresionantă asupra Novaciului, orașul nostru fiind surprins în toată splendoarea lui. Cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Novaci, sper ca acest spațiu să fie amenajat cu o parcare, spre a deveni și un loc de popas pentru cei care doresc să se bucure de liniște și să admire natura.

Trăiesc cu convingerea că Novaciul mai are încă o mulțime de valori ce merită a fi puse în lumină, iar oamenii locului,

uniți în gând și în faptă, sunt cei care știu să-și onoreze trecutul și să-și construiască viitorul cu demnitate. Dincolo de datoria funcției pe care o am, sunt mândru că sunt locuitor al orașului Novaci și că am reușit, sub o formă sau alta, să am o legătură sinceră cu oamenii locului și să pun suflet în fiecare proiect pe care l-am întreprins. Chiar dacă nu am reușit să fiu întotdeauna la înălțimea așteptărilor tuturor, fiecare decizie asumată și fiecare efort constant s-au bazat pe dorința sinceră de a vedea comunitatea prosperă și unită.

✍ Dr. Ing. Dumitru LEUȘTEAN

De 1 Decembrie, România își spune din nou povestea

În fiecare an, la 1 Decembrie, sufletul românesc vibrează pe aceeași frecvență a împlinirii și a recunoștinței. Această zi nu este doar o sărbătoare calendaristică, ci reprezintă însăși piatra de temelie a identității noastre moderne, momentul de grație în care destinul național, visat de generații întregi, a prins contur. Aniversăm cu respect și emoție Ziua Națională a României, prilej de rememorare a jertfei înaltașilor și a luptei neobosite pentru constituirea statului național român, desăvârșit prin Marea Unire. Așa cum spunea marele scriitor Barbu Ștefănescu Delavrancea, într-un motto ce definește spiritul acestor zile, „România este patria noastră și a tuturor românilor. E România celor de demult și-a celor de mai apoi. E patria celor dispăruți și a celor ce va să vie.”

Parcursul către 1 Decembrie 1918 a fost unul lung și sinuos, presărat cu sacrificii și victorii. Totul a început cu Mica Unire dintre Țara Românească și Moldova, înfăptuită de Alexandru Ioan Cuza în 1859, un act care a demonstrat voința românilor de a trăi sub același drapel. Acest moment a fost urmat, la doar două decenii distanță, de dobândirea Independenței de Stat în Războiul din 1877-1878 împotriva Imperiului Otoman. Aceste etape au

constituit fundamentele necesare, dovedind lumii că poporul român a crezut și a luptat mereu pentru idealul său. Marea Unire a marcat apogeul acestui proces istoric, în urma căruia toate provinciile istorice locuite de români au putut fi cuprinse între granițele aceluiași stat, un ideal care a depășit cu mult simplele calcule politice.

Intrarea României în Primul Război Mondial în august 1916, alături de Antantă (Tripla Înțelegere), a fost un pariu riscant,

La mulți ani,
ROMÂNIA!

dar necesar. Deși copleșită numeric și material de forțele armatelor germano-austro-ungare, care au forțat semnarea, la 7 mai 1918, a amilitorului Tratat de Pace de la București, spiritul național nu a fost înfrânt. Un moment crucial al demnității a fost refuzul categoric al Regelui Ferdinand I, „Întregitorul de Țară”, de a ratifica acest

document, dovedind o alianță de neclintit cu aspirațiile poporului său. Alături de el, Regina Maria s-a remarcat nu doar ca „regină-soldat” pe front, ci și ca o diplomată abilă în cancelariile europene, pledând neobosit pentru cauza românească, alături

✍ Prof. Alina-Ramona TICU
Pag. 2

De 1 Decembrie, România își spune din nou povestea

➤ *Urmare din pag. 1*

de politicieni vizionari precum Ionel Brătianu, Vasile Goldiș sau Iuliu Maniu.

Anul 1918 a fost anul de foc al desăvârșirii. Deși România reintrase în război spre final, condițiile geopolitice, prăbușirea Imperiilor Rus și Austro-Ungar, și afirmarea principiului autodeterminării naționale au creat contextul favorabil. Basarabia a fost prima provincie care a deschis drumul. La 27 martie/9 aprilie 1918, Sfatul Țării, din care făceau parte reprezentanți ai tuturor naționalităților, a decis unirea cu Vechiul Regat. A urmat Bucovina, care, la 15/28 noiembrie 1918, prin Congresul General, a hotărât în unanimitate „unirea necondiționată și pe vecie” cu România.

Punctul culminant al mării epopei naționale a fost, firește, Adunarea Națională de la Alba Iulia. Alegerea orașului Alba Iulia nu a fost întâmplătoare, ci una profund simbolică, legată de două repere istorice esențiale: intrarea triumfală a lui Mihai Viteazul în 1599, care a realizat prima unire a celor trei principate și sacrificiul lui Horia și Cloșca, executați pe același platou în 1785. Acolo, la 1 Decembrie 1918, în fața a 1.228 de delegați oficiali și a peste 100.000 de persoane adunate în cetate, Vasile Goldiș a citit celebra rezoluție: „Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească... decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România”. Legea Unirii a fost ratificată ulterior prin Decretul-Lege No. 3631 din 11 decembrie 1918 de către Regele Ferdinand, fiind votată de Adunarea Deputaților în ședința din 29 decembrie 1919.

Efectele Marii Uniri au fost transformatoare. România a devenit un stat mediu ca suprafață (locul 10 în Europa) și populație (locul 8), cunoscând o sporire considerabilă a capacității industriale și a resurselor naturale. Acest cadru omogen a permis o dezvoltare economică și culturală fără precedent în perioada interbelică. Mai mult, Marea Unire a fost recunoscută pe plan internațional prin tratatele de pace, cel mai important fiind Tratatul de la Trianon (4 iunie 1920), care a consfințit,

pe baze etnice și naționale, noile frontiere și a legitimat noua arhitectură statală a României.

Ziua Națională a României a avut, de-a lungul timpului, date diferite: 10 Mai (între 1866-1947), apoi 23 August (între 1948-1989). Însă, abia după căderea regimului comunist, prin Legea nr. 10 din 31 iulie 1990, 1 Decembrie a fost adoptată ca Ziua Națională, în conformitate cu noua Constituție. Primul 1 Decembrie ca Zi Națională a fost marcat, simbolic, tot la Alba Iulia, în 1990. De atunci, în fiecare an, această zi este sărbătorită în întreaga țară prin parade, ceremonii solemne și diverse evenimente, de la cele din inima Capitalei, până la cele organizate cu mândrie în comunități precum orașul Novaci, unde autoritățile locale și instituțiile își unesc eforturile pentru a celebra spiritul național.

Cu toate acestea, așa cum generalul C. Dragu prevestea, ”Este mai greu de păstrat, decât de înfăptuit”. Astăzi, la peste un secol distanță, România nu mai este în granițele din 1918, Basarabia și părți din Bucovina aflându-se în afara frontierelor statului. Această realitate istorică nu face decât să sublinieze și mai mult valoarea de simbol a lui 1 Decembrie.

Marea Unire nu este doar despre teritorii, ci despre viziune, consens și capacitatea poporului român de a-și hotărî singur destinul. Deși mai sunt multe de rezolvat, iar România de astăzi se confruntă cu provocările modernității, ea este, fără îndoială, mai modernă și mai dezvoltată decât cea de la 1918. Fără acea jertfă și fără acea hotărâre luată la Alba Iulia, fără contribuția Familiei Regale și a politicienilor vremii, țara nu ar fi atins nivelul actual de dezvoltare ca stat european. Fiecare generație își trăiește timpul ei și are proiectele ei de viitor, dar aceste proiecte depind fundamental de cadrul social, de oportunitățile și de stabilitatea oferite de statul național unitar, al cărui fundament a fost zămislit în acea zi de neuitat. 1 Decembrie rămâne astfel un reper constant, o sursă de inspirație și un legământ: cel al unității și al viitorului României.

LA MULȚI ANI TUTUROR ROMÂNILOR!

Sfinte Apostole Andrei, roagă-te pentru noi!

Sfântul Apostol Andrei este cel întâi chemat la slujirea lui Hristos și cel care, potrivit tradiției, a adus lumina credinței pe pământul țării noastre. Sfântul Andrei este sărbătorit pe data de 30 noiembrie. Afost un om simplu: pescar în Betsaida, frate cu Petru. Dar Dumnezeu nu a ales pe cei mari ai lumii, ci pe cei care aveau inimă curată și voință deschisă. El a auzit cuvintele Domnului și a lăsat toate ale sale. A fost primul care L-a urmat pe Hristos, de aceea este numit „cel întâi chemat”.

Și acest prim pas al lui a devenit începutul unui drum pentru milioane de suflete.

1. Sfântul Andrei – apostolul care caută și se lasă găsit

Sfântul Andrei L-a întâlnit pe Hristos pentru că Îl căuta. A fost mai întâi ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul, deci era un om însetat de adevăr, de viață, de Dumnezeu. Când Sfântul Ioan a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”, Sfântul Andrei nu a pierdut nicio clipă. A mers după Domnul și L-a întrebat: „Învățătorule, unde locuiești?” – iar Iisus i-a răspuns: „Veniți și vedeți!”.

Așa începe orice apropiere de Dumnezeu: cu un pas mic, dar sincer. Cu un „Vreau să Te cunosc, Doamne”.

Credința nu se impune, se descoperă. Hristos nu silește, ci cheamă.

Iar Sfântul Andrei a auzit chemarea.

2. Sfântul Andrei – apostolul care mărturisește

După ce L-a cunoscut pe Hristos, Andrei nu a păstrat bucuria pentru el. S-a dus imediat la fratele său, Petru, și i-a spus: „L-am găsit pe Mesia!”.

Credința adevărată nu se ține ascunsă. Ea se împarte, se dăruiește, se vestește cu viața, cu fapta, cu cuvântul. Așa a început apostolia lui Andrei: din simplitatea unei inimi care a descoperit Adevărul. Apoi, după Înviere, Andrei a mers să predice Evanghelia până la marginile lumii de atunci: Asia Mică, Grecia, Tracia și până în Sciția Mică – Dobrogea de azi. Acolo, pe pământ românesc, și-a întins corturile apostolești, acolo a botezat, a predicat, a întemeiat comunități. A acoperit acest pământ cu rugăciunea și jertfa sa. De aceea, îl numim cu drag: Ocrotitorul României.

3. Sfântul Andrei – apostolul Crucii

Sfântul Andrei a ales să moară pentru Hristos pe o cruce în formă de X. Nu a primit crucea identică cu a Domnului, pentru că se simțea nevrednic. Dar, a primit-o cu bucurie, ca pe o cunună. Acolo, pe cruce, nu s-a tânguit, nu s-a temut, ci s-a rugat. Pentru cei ce îl omorau. Pentru cei pe care îi lăsa în urmă. Pentru Biserică. Pentru lume. A murit cu

nădejde, dar mai ales cu dragoste.

4. Ce învățăm de la Sfântul Andrei?

a. Să fim oameni ai chemării

Și noi suntem chemați. Poate nu la apostolie în sensul vechi, dar la o misiune:

- să ne creștem copiii în credință;
- să păstrăm lumina în familie;
- să rămânem aproape de Biserică;
- să fim buni, iertători, plini de pace.

b. Să fim mărturisitori

Într-o lume care își pierde reperatele, avem datoria de a spune prin viața noastră: „L-am găsit pe Hristos!”.

Prin bunătate, prin curățenie, prin ajutorarea celor în nevoie, prin rugăciune.

c. Să nu ne rușinăm de cruce

Crucea nu este doar suferință, ci și biruință. Sfântul Andrei ne arată că cel ce poartă crucea alături de Hristos nu este învins niciodată.

d. Să păstrăm credința acestui neam

Suntem un popor legat de Hristos prin apostolul Andrei. Credința noastră nu este întâmplătoare – este un dar, o moștenire, o rădăcină. Să o cinstim, să o trăim, să o apărăm!

Sfinte Apostole Andrei, roagă-te pentru noi!

Preot paroh, Aurelian PERSU

Realitatea administrației locale – între provocare și transparență

Anul calendaristic 2025 este aproape de final, iar pe această cale doresc să fac câteva precizări privind stadiul actual de execuție pentru lucrările și proiectele de dezvoltare urbană din comunitatea noastră. În calitate de primar al orașului Novaci, câteva lămuriri sunt necesare, cu atât mai mult cu cât în spațiul public există o serie de dezinformări pe acest subiect, al căror scop este unul strict malițios, spre a ridica semne de întrebare eronate privind buna desfășurare a proiectelor.

Ceea ce aș dori să menționez încă de la început este faptul că, în pofida complexității administrative, a termenelor reluate, a birocrăției excesive sau a situației financiare dificile de la nivel local, național sau european, lucrările continuă, ritmul fiind unul susținut. Din exterior, totul ar fi foarte ușor de îndeplinit, însă din interior lucrurile nu sunt atât de simple pe cât par. Este vital să luăm atitudine împotriva zvonurilor și a dezinformărilor care pot crea un climat de neîncredere. Vă solicit să vă informați doar din surse oficiale și să înțelegeți că procedurile de obținere a

unui constructor, a unui proiectant sau diverse alte aspecte absolut inopinate.

Toate proiectele demarate și cele aflate în curs de execuție sunt gestionate prin programe esențiale și prin parteneriate solide, fie pe fonduri guvernamentale, fie europene. În prezent, fiecare lucrare demarată este gândită în așa fel încât să asigure o funcționare normală a serviciilor, astfel că, în prezent, dezvoltarea orașului Novaci se concentrează pe două mari paliere interconectate: modernizarea infrastructurii de bază și creșterea investițiilor în calitatea vieții comunitare.

Un exemplu elocvent este construcția de poduri. Este vorba de cel din Hirișești, peste pârâul Gilorțel, și de cel de la Cernădia, peste pârâul Boțota, ambele urmând a fi date în folosință până la sfârșitul acestui an. Acest tip de lucrări este încadrat în categoria lucrări de artă, terminologie folosită pentru construcțiile ingineresti, deoarece implică o complexitate tehnică majoră. Poduri nu au mai fost executate în Novaci de mai bine de 30 de ani, iar necesitatea lor este una prioritară, fiind de o utilitate stringentă pentru zonele în care sunt construite.

O atenție deosebită este acordată, în prezent, fluidizării traficului și siguranței pietonale, proiectele de reabilitare incluzând dezvoltarea de piste de biciclete și trotuare pe strada Ocolului și pe strada Valea Gilortului. În ultima fază de execuție este și proiectul de modernizare și reabilitare a Pieței din centrul orașului, precum și a Centrului de Tineret de la Pociovaliștea. Se lucrează intens și la blocul de locuințe pentru specialiști ai

fondurilor, în special cele europene, sunt mai greoaie și mai complexe ca oricând.

Recunosc că mi-am asumat și înfrângeri, și eșecuri, toate independente de voința și dorința mea, iar aici mă refer, în special, la calitatea unor constructori, care nu și-au respectat contractele. În pofida acestor lucruri, m-am mândrit întotdeauna cu realizările mele și ale echipei de lucru. Totul a fost pus sub semnul unei munci asidue și cu dorința clară de a face ca lucrurile să meargă în direcția potrivită.

Cei care doresc să vadă reușitele proiectelor de până acum, vor constata că acestea au fost dintre cele mai numeroase și cu o deosebită importanță pentru noi toți. Novaciul se numără, la nivel județean, printre localitățile apreciate atunci când se pune în discuție numărul mare de proiecte accesate și realizate. Un proiect nu este menit să aducă bunăstare doar acum, în prezent, ci are finalitate pe termen lung. Îmi doresc să nu se pună sub semnul uitării proiectele realizate în ultimii ani și să existe răbdare pentru cele care sunt în curs de execuție, căci se vor finaliza, în ciuda diverselor probleme întâmpinate din partea

învățământului și ai sănătății, de pe strada Dimitrie Brezulescu. Știu că totul se dorește a se face „ieri”, pe repede înainte sau după criterii personale, dar problemele cu care ne confruntăm zilnic sunt independente de mine și de echipa mea de lucru. Niciodată, sub nicio formă, nu a fost vorba de reavoință sau nepăsare, ba chiar dimpotrivă, mereu am luptat pentru reluarea lucrărilor și a documentației, acolo unde a fost cazul.

Dacă în urmă cu mulți ani demararea și finalizarea lucrărilor se putea realiza mult mai ușor, fără existența complexă a numeroaselor proceduri, actualmente este o reală „bătălie” pentru obținerea fondurilor necesare și finalizarea la timp a lucrărilor, motivele de întârziere fiind diverse și expuse anterior. În această categorie se află și proiectul privind modernizarea și dotarea Casei de Cultură a orașului Novaci, emblema localității noastre. Faptul că, până în prezent, nu s-a reușit îndeplinirea acestui proiect de anvergură, nu face decât să consolideze și mai mult determinarea administrației locale de a găsi noi soluții, în ciuda impedimentelor întâmpinate. Nu a fost nicio secundă vorba de dezinteres sau lipsă de implicare; dimpotrivă, efortul a fost

maxim și „s-a lovit” de blocaje birocratice și procedurale complexe, independente de voința administrației. Din păcate, constructorul care s-a angajat anterior de către CNI nu și-a îndeplinit sarcinile de lucru și nu a reușit să respecte contractul, motiv pentru care a fost reziliat.

Însă, totul ne obligă la reevaluări și soluții urgente, iar acest lucru este, pentru mine, personal, un imbold pentru a reconfigura strategia. Nu este nici pe departe o bătălie pierdută și neasumată, deoarece totul se coroborează cu dorința sinceră ca emblema culturală a orașului Novaci să fie readusă pe marea scenă a comunității noastre.

Vă rog să priviți fiecare șantier nu ca pe un inconvenient temporar, ci ca pe o mărturie vizibilă a muncii noastre și ca pe o promisiune fermă a unui viitor mai bun. Progresul nu se naște în liniște, ci în zgomotul și efortul șantierului. Trebuie să fim onești și realiști cu toții că, cu multă răbdare, muncă și determinare, orice este posibil.

Vreau să asigur locuitorii orașului Novaci că voi lupta, în continuare, pentru fiecare proiect și cunosc întru totul nevoile stringente ale cetățenilor. Sunt pe deplin conștient de faptul că există lucrări așteptate cu mare nerăbdare. Știu că ele reprezintă o reală necesitate pentru dezvoltarea economică și pentru îmbunătățirea calității vieții novăcenilor, între care modernizarea străzii Bercești sau a străzilor din stațiunea montană Rânca, precum și a sălii de sport de pe strada Rânca. Toate aceste obiective sunt tratate ca priorități în planul meu de acțiune și voi face tot ce îmi stă în putință pentru a le realiza.

În încheiere, reiterez angajamentul meu total față de dumneavoastră și față de proiectele întreprinse, insistând asupra răbdării și înțelegerii că marile proiecte nu se realizează de la o zi la alta, ci în ani. Împreună, cu efort susținut și încredere reciprocă, vom reuși să asigurăm dezvoltarea durabilă pe care orașul Novaci o merită.

Dr. Ing. Dumitru LEUȘTEAN

Handbal, pasiune și performanță – povestea echipei de junioare II a Clubului Sportiv Novaci

Echipele de handbal junioare II a Clubului Sportiv Novaci demonstrează, etapă de etapă, că pasiunea și determinarea pot compensa diferențele de resurse, selecție și infrastructură. Deși provine din cel mai mic oraș înscris în Campionatul Național de Handbal al României, formația din Novaci reușește să concureze cu succes într-o grupă extrem de puternică, alături de echipe din orașe mari, cu tradiție și potențial considerabil în handbalul românesc.

Încadrată în Seria G, echipa Novaciului se află, după 8 etape, pe un meritoriu loc 5, acumulând 10 puncte și aflându-se la doar 4 puncte distanță de liderul clasamentului – o performanță remarcabilă, având în vedere contextul competițional.

SERIA G

Clasament Rezultate/Program

Rezultate/Program complet

Pos.	Echipe	Juc	V	E	P	GM
1	ACS Dominiciei Timisoara	8	7	0	1	32
2	CSC Millenium Giarmata	9	8	0	1	33
3	CSM Tg Jiu	8	6	0	2	33
4	CSM Mihai Viteazu Vulcan	8	7	0	1	35
5	CS Novaci	8	5	0	3	26
6	LPS Banatul Timisoara	8	5	0	3	27
7	Unirea Sannicolau Mare	8	2	1	5	19
8	Lic Teor Traian Vuia Resita	8	3	0	5	24
9	LPS Tg Jiu	8	1	1	6	18
10	CSM Deva	8	0	0	8	11
11	CSS Gloria Arad	9	0	0	9	17

Parcursul fetelor merită cu adevărat subliniat, mai ales datorită celor cinci victorii obținute împotriva unor adversare redutabile: LPS Târgu Jiu; Unirea Sannicolau

Mare; CSM Deva; CSS Gloria Arad; Liceul Teoretic „Traian Vuia” Reșița.

Succesul cu echipa din Reșița reprezintă unul dintre cele mai importante momente ale sezonului, exprimând nivelul excelent de joc al tinerelor handbaliste din Novaci.

Următoarea partidă le va duce pe junioarele CS Novaci în deplasare la Timișoara, unde vor întâlni echipa LPS Banatul Timișoara, la începutul lunii decembrie. Ulterior, fetele vor juca pe teren propriu împotriva liderului clasamentului, ACS Dominiciei Timișoara – o echipă extrem de puternică și bine pregătită.

În ciuda dificultății meciurilor, întreaga echipă rămâne optimistă: obiectivul este menținerea în partea superioară a clasamentului și calificarea la turneul semifinal, ceea ce ar reprezenta prima calificare din istoria orașului Novaci pentru o echipă feminină de handbal.

Performanțele obținute până acum se datorează muncii, talentului și dedicării fetelor care evoluează pentru orașul lor: Șarpe Daria, Constantinescu Iulia, Pîrvulescu Eliza, Moldovan Simona, Tudorescu Fernanda, Murgoci Denisa, Lăudat Loredana, Colțescu Sara, Rădoi Alexia, Cornățeanu Denisa, Manea Evelina, Negrea Raluca.

Aceste rezultate confirmă faptul că, indiferent de dimensiunea orașului sau de resursele disponibile, ambiția și dorința de performanță pot duce departe.

În dorința de a crește și mai mult nivelul handbalului local, recent a fost înființată Academia de Handbal M/C, un proiect dedicat descoperirii și formării tinerelor talente din zonă. Aceasta va deveni, în timp, principala bază de selecție pentru echipa orașului, pentru Clubul Sportiv Novaci și, de ce nu, pentru alte cluburi din România sau chiar pentru loturile naționale.

Echipele de minihandbal fete a Academiei a participat deja la primul turneu oficial, organizat la Drobeta-Turnu Severin, marcând începutul unui drum frumos pentru cele mai tinere handbaliste ale orașului.

Handbalul la Novaci este în plină ascensiune, însă succesul acestui proiect depinde și de implicarea comunității. Academia și Clubul îi invită pe toți copiii pasionați de sport să se alăture acestei familii a handbalului, unde vor găsi un mediu prietenos, dedicat dezvoltării lor.

✍ Prof. Oana-Raluca TOMESCU
✍ Prof. Manuel-Irinel COLȚESCU

Cum să previi infecțiile respiratorii la copii în sezonul rece?

Pentru a proteja copiii în sezonul rece, părinții trebuie să acorde atenție igienei. Este necesar ca aceștia să încurajeze copilul să-și spele mâinile des cu apă și săpun, mai ales după ce se întoarce de afară, înainte de masă sau după ce folosește toaleta. Copilul trebuie învățat să-și întoarcă capul și să tușească sau să strănute într-o batistă de hârtie sau textilă ori, în lipsa acesteia, în interiorul cotului, în loc să tușească sau să strănute în mâini, gest prin care pot transmite cu ușurință germenii pe orice altceva ating. Se încurajează copilul să evite contactul cu persoanele bolnave.

Foarte importante sunt și condițiile de locuit. Se aerisește camera copilului zilnic, mutându-l în altă cameră pe durata aerisirii, mai ales iarna. Umiditatea aerului camerei trebuie menținută între 45-65%, folosind un umidificator dacă este necesar. Aerul uscat crește riscul de probleme respiratorii. În camere se păstrează o temperatură constantă, ideal între 22-23°C. Copilul se protejează de curenții de aer, praf, fumat pasiv.

Un stil de viață sănătos joacă un rol important în prevenirea infecțiilor respiratorii. Părinții trebuie să ofere o dietă echilibrată și variată copilului. Dacă copilul are un apetit scăzut, suplimentele pot să fie o opțiune, la

recomandarea medicului. Hidratarea corectă este la fel de importantă: apa, supele calde și meniurile potrivite pentru copii ajută la menținerea unei bune funcționări a căilor respiratorii și la calmarea iritațiilor gâtului, reducând disconfortul cauzat de uscăciunea mucoasei. Somnul adecvat este un alt factor cheie pentru prevenirea infecției. Bebelușii și copiii mici au nevoie de mai multe ore de somn în 24 de ore, iar preșcolarii și școlarii au nevoie între 9 și 13 ore de somn, pentru a-și menține un sistem imunitar puternic. Somnul nu doar ajută organismul să lupte cu virusurile și bacteriile, dar sprijină și dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor, fiind esențial pentru

buna dispoziție și energie zilnică.

Timutul petrecut afară, dar nu atunci când e vânt sau frig excesiv, e un beneficiu. Chiar și în zilele reci, plimbările zilnice contribuie la întărirea sistemului imunitar, cresc rezistența organismului la temperaturi scăzute și reduc riscul apariției virozelor.

Atunci când copilul dă semne de răceală, cum ar fi nasul infundat, tuse sau febră care depășește 38,5°C și care durează mai mult de 3 zile, sau apar dificultăți de respirație, trebuie consultat de medicul de familie sau medicul pediatru.

✍ Medic primar pediatru, Alexandra STOICOIU

ORIGINEA LUI DUMITRU BREZULESCU

În articolul referitor la Dumitru Brezulescu, publicat în nr. 149 din 30.10.2025 al „Novăceanului”, dl. Ion Zorilescu propune două ipoteze referitoare la originea familiei acestuia: 1) Neamul Breazu/Brezulescu este originar din satul Zorlești și 2) Tatăl lui Dumitru D. Brezulescu, care se numea tot Dumitru Brezulescu, nu a fost învățător, ci un simplu țaran. Pentru a afla dacă aceste ipoteze sunt adevărate sau false trebuie să facem apel la documentele de arhivă și la mărturiile contemporanilor, atât cât s-au păstrat. În arhiva Tribunalului Jud. Gorj, într-un dosar privind stabilirea drepturilor de proprietate asupra muntelui Groapa Seacă, am descoperit mai multe documente revelatoare privind originea neamului Brezulescu. Într-un memoriu din 1 septembrie 1923, Victor Pușcariu, al doilea soț al văduvei lui Dumitru D. Brezulescu, a declarat că acesta a stăpânit muntele Groapa Seacă în baza următoarele acte:

1. Actul de vânzare din 2 aprilie 1828 prin care Sanda sin Zamfira ot Sinești, Voichița sin Zamfira ot Tereușani și Maria sin Sanda ot Licurici au vândut lui Dincă Cumpănașul, „străbunicul defunctului Dtru Brezulescu”, partea lor „despre Ghebani din plai din muntele Rădeiu și Groapa Seacă”. (2)

2. Actul din 5 decembrie 1846, prin care Răducan sin Ilie Gheban ot Hirișești a vândut 4 stânjani din muntele Groapa Seacă lui Naiță Dincă Breazu ot Hirișești, „tatăl mare al defunctului Dumitru Brezulescu”. (3)

3. Actul de arendă din iulie 1850 prin care Ioan Oprian, Bucur Simion și Ioan Manița din satul Poiana au luat în arendă partea din muntele Groapa Seacă a lui Naiță Breazu, „bunicul lui Dtru Brezulescu” și Petrache Brat „unchiul lui Dtru Brezulescu”, cu lei 63 anual. (3)

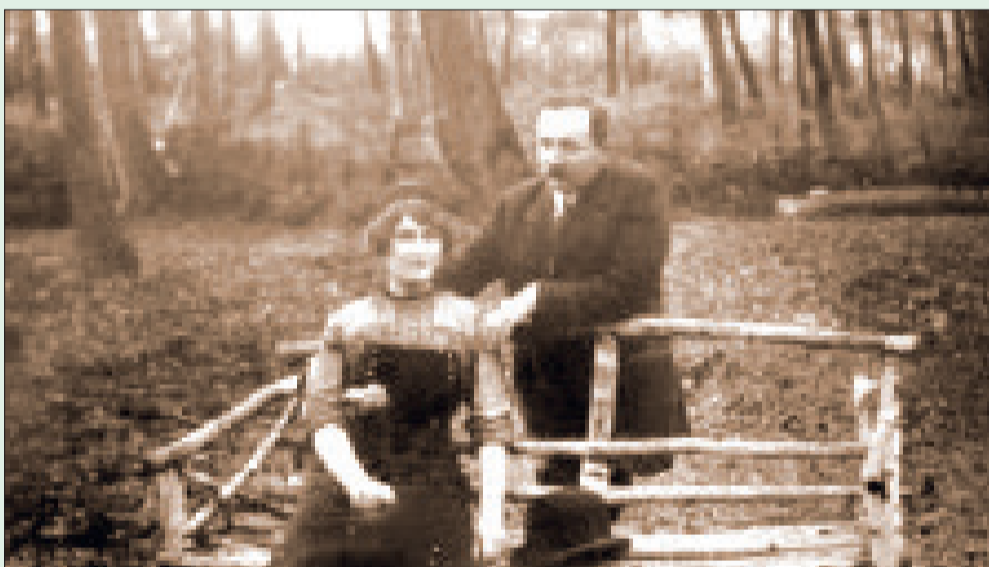
4. Actul de arendă din 22 iulie 1863 prin care Ioan Dancilă din satul Poiana arendează de la Nae Breazu din comuna Hirișești, partea lui din muntele Groapa Seacă cu trei galbeni și jumătate anual. (4)

5. Actul din 12 octombrie 1866 prin care Toma Const. Ciungu și Ilie Const. Ciungu au vândut lui Dumitru Brezulescu, „tatăl defunctului Dumitru Brezulescu” (5) stânjani în același munte. (6)

6. Actul din 5 iunie 1872 prin care Constantin Leuștean a vândut lui Dumitru Brezulescu 6 stânjani și jumătate din muntele Groapa Seacă (7)

Trebuie să precizăm că actele mai sus menționate nu au fost depuse la Tribunal în original, ci în copii

transliterate din alfabet chirilic în cel latin. Numărul lor este mult mai mare, dar ne-am oprit doar asupra acelor importante în ceea ce privește originea familiei Breazu/Brezulescu. Astfel, strămoșul lui Dumitru D. Brezulescu nu poate fi acel Ciucur Breazu pomenit în anul 1605, din simplul motiv că pe străbunicul său nu îl chema Breazu, ci Dincă Cumpănașul. Din păcate, zăpăditul din 1828 este singurul document pe care l-am depistat despre acesta și nu precizează localitatea de origine sau domiciliul acestuia. Putem specula că acesta era fie originar din Hirișești de generații, fie s-a stabilit aici prin căsătorie sau/și cumpărare de pământ, actul din 1828 fiind o dovadă în acest sens. Ce rezultă sigur din aceste documente este că, fiul său, Naiță sau Nae Breazu, bunicul lui Dumitru D. Brezulescu, locuia în satul Hirișești în anul 1846. Faptul că purta alt nume de

familie decât tatăl său poate părea ciudat la prima vedere, dar trebuie pus în contextul transformărilor instituționale prin care a trecut societatea românească la începutul secolului al XIX-lea. Odată cu adoptarea Regulamentului Organic în Țara Românească și Moldova în anul 1831, preoții au fost obligați să treacă în registrele de stare civilă pe toți cei botezați, cununați și înmormântați din parohia lor. Cu această ocazie, majoritatea sătenilor, în special cei care nu aveau nume de familie, au fost „botezați” și civil, adică au primit nume de familie, care putea fi o poreclă, o meserie, o însușire, un defect fizic sau moral, sau un diminutiv al satului de origine. Până atunci, în majoritatea zăpăditelor de vânzare-cumpărare apărea, de exemplu, Ion sin Gheorghe din Hirișești, adică Ion fiul lui Gheorghe din satul Hirișești. Din această cauză, pe fiul lui Dincă Cumpănașul îl cheamă Nae Breazu, probabil o poreclă a tatălui său sau a sa, care s-a transformat în nume de familie. Dacă în privința lui Dincă Cumpănașul, străbunicul lui Dumitru D. Brezulescu, există un semn de

întrebare dacă este originar sau stabilit în Hirișești, în privința lui Naiță/Nae, bunicul lui Dumitru D. Brezulescu, avem certitudinea că, cel puțin din anul 1846, acesta a locuit în satul Hirișești neîntrerupt.

Referitor la a doua ipoteză, că tatăl lui Dumitru D. Brezulescu nu a fost învățător, ci țaran obișnuit, tot documentele de arhivă ne lămuresc în această privință. Prin adresa nr. 3085 din 13 noiembrie 1861, Eforia Instrucțiunii Publice din Țara Românească îl numește ca învățător definitiv, în urma promovării examenului pe Demetru Brezulescu la comuna Hirișești (8). Această informație este confirmată de un tabel cu învățătorii din plaiul Novaci, în care Dumitru Brezulescu, învățător la Hirișești, apare că a fost numit definitiv la 13 noiembrie 1861 și începând cu 15 noiembrie a început să primească leafa. (9) Din alt tabel, nedatat, din păcate,

Toate acestea demonstrează că Dumitru Brezulescu a fost învățător și, în acest context, și-a schimbat și numele din Breazu în Brezulescu. În plus, el a îndeplinit și funcția de primar al comunei Novaci între anii 1882-1884. (12)

Am făcut aceste precizări, nu din plăcerea de a face polemică, ci de a demonstra, pe bază de documente aflate la Arhivele Naționale, originea familiei Brezulescu și faptul că tatăl lui Dumitru D. Brezulescu a fost învățător. Nu este ceva condamnat sau rușinos dacă ar fi fost un simplu țaran, până la urmă bunicul și străbunicul lui au fost țarani, dar trebuie să scriem istoria așa cum rezultă din documentele de arhivă. Consider că avem o datorie morală față de memoria lui Dumitru Brezulescu să facem lumină, nu doar în ceea ce privește familia sa, ci și în trecutul Novaciului, pentru a înlătura ipotezele sau legendele care nu au legătură cu adevărul istoric.

✍ **Cristian GRECOIU**

NOTE:

1. Arhivele Naționale Gorj, Fond Tribunalul Jud. Gorj, dosar 679/1921-1923, fila 350.
2. *Ibidem*, fila 335.
3. *Ibidem*, fila 336.
4. *Ibidem*, fila 337.
5. *Ibidem*, fila 341.
6. *Ibidem*, fila 342.
7. *Ibidem*, fila 344.
8. Arhivele Naționale Gorj, Fond Școala Primară de Băieți nr.1 Târgu Jiu, dosar 50/1861-1862, fila 52.
9. *Idem*, dosar 61/1864-1865, filele 11-12.
10. *Ibidem*, filele 43-44.
11. *Ibidem*, fila 31.
12. Adelin Ungureanu, Manuela Ungureanu, Administrația Novacilor. Primarii, Editura Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj, 2014, Târgu Jiu, pag. 37-40

ION FILIPOIU

Iubire și resemnare

Volumul de față se constituie ca o succesiune de tribulații ale poetului, predestinat la neîmplinire și aflat sub semnul lui "N-a fost să fie!"

"N-A FOST SĂ FIE!"

*"De-o fi să ne-ntâlnim în lume,
Când voi veni din nou în sat,
Mă tem de ce-o să-mi spui anume,
Deși eu cred că m-ai iertat..."*

*Deci, sper că-mi vei primi salutul
Și nu-mi vei reproșa nimic,
La tot ce-ar aminti trecutul
«N-a fost să fie!» o să-ți zic;*

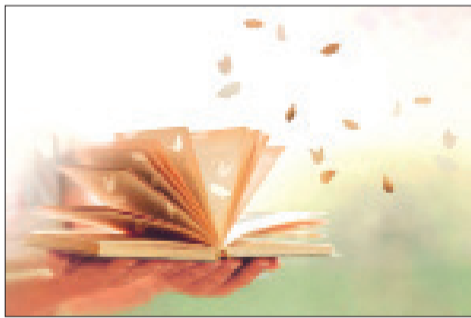
*Cum nu ne mai unește dorul,
Ci ne-om simți ca doi amici,
De ne-ar mai încerca fiorul
«N-a fost să fie!» o să-mi zici;*

*Că nu m-am înturnat acasă,
În satul vechi de pe Călnic,
Așa cum îmi cereai sfioasă,
«N-a fost să fie!» o să-mi zici;*

*Că tot așa puteai cercare
Să vii și tu cu mine, - aici,
Privindu-mă, cu resemnare,
«N-a fost să fie!» o să-mi zici;*

*Și acest fatal «N-a fost să fie!»
L-om da oricărei întrebări,
Căci viața însăși e-o regie
A unui șir de renunțări..."*

În poezia de față, asistăm la un monolog al poetului, care se adresează într-o limbă de o natură fermecătoare, unei iubite ingenuă, de la țară, amintind de unele poezii ale lui Coșbuc:

*„Că nu m-am înturnat acasă,
În satul vechi de pe Călnic,
Așa cum îmi cereai sfioasă,
«N-a fost să fie!» o să-mi zici”.*

Armonia care caracterizează opera poetului în întregul ei, dă aura unei simfonii, o unitate cu multe varietăți, cu tonalități deschise și luminoase, dar și cu tonalități mai închise și mai umbrite, armonie din care se desprinde o coloratură vie susținută de adâncimi. Remarcăm spațiul ambiental fermecător al satului străvechi de pe Călnic, lansând

chemări îmbietoare, într-o ogoire a sufletului zdruncinat de semnele dezrădăcinării.

Poezia "Metempsihoză" traduce o unire în toate a cuplului, rezultată, poate, dintr-o migrație a sufletelor, prin reîncarnări succesive, în vederea purificării:

*"Veneam pe firul vremii, din lumi anterioare
Era metempsihoză, era reîncarnare?"*

*„Oricum, desprinși de-ale mulțimii vălmășaguri,
Noi nu ne-am spus o vorbă, căci ne știm de veacuri”.*

Interogațiile retorice din poezia "De ce?" sunt răscolitoare pentru poetul care simte că nu-i este împărtășită iubirea:

*"De ce te-oi fi iubind atât,
frumoasa mea cu suflet zăvorât,
dacă tu
nu știi să spui decât NU!?"*

Poezia „EZITARE” ne aduce pe malul Gilortului, unde poetul vibrează în așteptarea iubitei, care se strecoară misterioasă, fără a se manifesta deschis:

*"O, sărmane pumn de creieri,
Ce nu faci nici prețul plevei,
Lumea toată s-o cutreieri,
Tot nu știi ce-i vrerea Evei..."*

Motivul "fugit irreparabile tempus" e conturat în poezia "Love story":

*„În Călnic făcurăm vara,
Sub o salcie bătrână,
Ne simțeam cum cade seara:
Ochi în ochi și mână în mână”*

*„Și acceptând deplin povața,
Că labilă e fortuna,
Mai scurtăm o țară viața,
Când cu ziua, când cu luna”.*

(Motivul "fortuna labilis"- soarta este schimbătoare)

*"Însă, când, spre zări albastre,
Toamna se pierdeau cocorii,
Întâlnșurile noastre
Deveniseră «Love Story»..."*

Personificând planta, poetul o face martoră, alături de lac și pădure la "întâiul nostru sărut", bănuind-o de „pără”, pentru că:

*"în urmă tot satul știa...
Cine ne-a pârât:
pădurea
ori lacul,
ori ea?"*

Pentru vina de a fi dezvăluit misterul, poetul o blestemă:

*"Fire-ai tu blestemată,
răchită,
cu gura ta afurisită,
pica-ți-ar frunzele toate,
să-ți rămână crengile uscate,
.....
și o babă
să te-adune
în vreascuri,
și-n vatră
să te ardă,
în foc potolit,
să-ți fie pieirea
în chin prelungit”.*

Următoarele poezii: "Autumnala", "Pasărea rănită", "În seara aceea" derulează un șir de întrebări, pe fondul îndoielii și incertitudinii. Iubita planează într-o lume a confuziei și a rătăcirii: "Ca pasărea aceea, rămas-ai tu, iubito,/ Ca ea însingurată și fără niciun țel,/ Și cugetul mă muștră: «De ce ai părăsit-o,/ Nu-i stolul tău acela, de ce te-ai dus cu el...?»". ("Pasărea rănită")

În poezia "Plecare ireversibilă" se adâncește starea de restriște sufletească a poetului, cel care resimte dureros absența iubitei:

*"Ce tristă-mi pare casa fără tine
Frumoasa mea de-a pururea plecată,”*

*"O, cum ți-aș spune: «Vino, iar, iubito»,
Și liniștea asupra-i o coboară,
Așa cum numai tu i-ai dăruit-o,
De când ai fost venit întâia oară”*

"Dar știu că gândul ăsta nu-i posibil,

*De-aceea, casa-mi tristă-i fără tine,
Cum nici a fost mai tristă vreodată,
De când o știu, și, sigur, o știu bine,
Frumoasa mea de-a pururea plecată.”*

"Poveste neterminată" începe cu exclamația: "Ce frumos a fost odată!"

poetul transpunându-ne într-un eden feeric, resimțit de cei doi îndrăgostiți ca o vrajă, care nu va dispărea nici după visul ne-implinit:

*"Ne imaginam în plațul
Norilor de alabastru,
Neaflând vreodată sațul
Infinitului albastru”.*

*.....
"De visări făceam risipă,
Strâns îngemănați la tample”,
"Însă viața joacă feste,
Ea și leagă și dezleagă,
Dulcea dragostei poveste
Azi, e amintirea vagă”.*

Frumusețea și farmecul versurilor îndeamnă la reproducerea câtor mai multe. E o îngemănare de excepție de cuvinte rare dintr-un fond aparte al limbii, cu cele ale unei exprimări ce ajung atât de firesc în sufletul cititorului: "cerbii tretini", "plațul norilor de alabastru", "panicule cu sargă". Poezia degajă o muzicalitate aparte, care se pliază armonios pe un fond de simțăminte de visări și neîmpliniri.

Se observă nostalgia hălăduirii cuplului într-un spațiu natural mirific, ca-ntr-un pastel cosmic de un farmec râvnit de orice îndrăgostit:

*„Ce-or face astăzi, cui duc dorul,
Pe cine cheamă-n al lor sân
Pădurea, dealul și izvorul,
Și stelele de mai, din fân?”.*

Limbajul poetic este intens metaforizat, pe fondul unei depănări firești a tumultului sufletesc, stopat, într-un fel, de implacabilul destin. Nu lipsesc nici alte figuri de stil, bine alese întru exprimarea acestei alcătuirii de fericire și tristețe: metafore: „Ninsoarea lor de roze flori”, "fereastră" vieții, "al lor sân", personificări: "Pe cine cheamă... pădurea", "piersicii își presară ninsoarea de roze flori", "apele cui povestesc?", epitete: "mâna-i crâncenă", "roze flori", "imponderabilul răsfaț", "și însumi va să fiu pribeag", inversiuni: "Trecut-au toate", "e-nchisă-a vieții-ne fereastră", "de-a pururi, vor rămâne parte". Strofele sunt catrene, în rimă încrucișată, ritmul este variabil, iar măsura versurilor este de 9 și 8 silabe.

Poeziile "Renunțare", "Imposibila uitare", "Portretul", "În gara veche", "Romanța tristă", "Vara irepetabilă", "Pe un album" se constituie ca o

ION FILIPOIU

➤ *Urmare din pag. 6*

sucesiune de simțăminte răscolitoare, poetul conturând crâmpie din viața fericită a cuplului, stopată de un „Destin” implacabil, sub semnul căruia apare resemnarea:

„Cum s-ar putea, cât timpul
Nu-mi este antidotul,
Spre-a te uita cu totul,
Ci îți sporește nimbul?”

De aceea știu că plânsu-mi
Găsi-și-va, contenire,
Doar când o amintire
Voi deveni eu însumi...”

“Portretul alb/negru” al iubitei aflat pe “masa rotundă” exprimă fericit cele două fețe ale evoluției relației de cuplu. Coborârea poetului “în gara veche” îi lasă un gol în suflet, iubita nemaiașteptându-l ca altădată:

“Și inima-mi se strânge când cobor
Căci, pe peron, tu nu mă mai aștepți.

”Căci tu, iubito, nu mă mai aștepți
Și nu-mi mai sari de gât, când eu cobor,

În gara veche cu pilaștrii drepți,
Din tristul și uitatul târgușor.”

Ultima poezie a ciclului “Iubire și resemnare” sintetizează, pe firul curgerii nostalgice, a simțămintelor poetului, care a încercat asemenea întrebări răscolitoare sub semnul lui “N-a fost să fie”:

“Ne-om consola cu gândul c-așa a fost să fie,

Iertându-ne nonsensul atâtor ani deșerți,

De-aceea cad pe gânduri, ființa mea bolește,

În cumpănă mi-e mersul și pașii nedeciși,

Iar sufletu-n convulsii cumplit se zvârcolește,

Prea prididit de chinuri, de îndoieli și griji

Din cioburi sfărâmate, arhanghelul face

Un vas ce pare, numai a fi din Empireu,

Căci în realitate, stacana cea cârpăce

Nu-i amforă grecească, e piesă de muzeu”.

În concluzie, consider că acest ciclu de poezii este unul dintre cele mai fermecătoare ale antologiei, atât sub aspectul conținutului de idei, dar și privind realizarea artistică fără cusur și de un farmec aparte.

Va urma...

Debut poetic

ANDRA-MARIA RĂDOI

Numele meu este Rădoi Andra-Maria și sunt elevă a Liceului Teoretic Novaci. Am început să scriu poezii la vârsta de 10 ani, din dorința de a-mi orienta emoțiile și trăirile spre ceva creativ. Iubirea mea pentru literatură s-a născut odată cu cea pentru cărți, de care mă despart cu greu. Fiecare carte și fiecare poezie citită nasc în mine inspirația de a avea propriile mele creații.

Scrisul mă ajută să mă descopăr pe mine, exact așa cum sunt, și mă învață că fiecare eșec poate deveni o capodoperă, căci nici măcar un gând așternut pe foaie nu este de prisos.

Între geam și lume

Copaci desfrunziți, ca mâini de schelet,
Cheamă tăcerea unui univers neînțeleș.

Trec oameni cu pași repezi, goi,
Fug de fantasme sau poate de ploii.

Desenul dispare, lăsat în trecut,
Ca un vis al copilului ce n-a mai crescut.

Dar ziua mă prinde, și geamul devine
Un zid transparent între viață și mine.

Pe geam apar picături de argint viu,
Ploaia m-atinge, iar eu... nu mai știu.
Simt aerul rece, simt miros de pământ,
Simt cum soarele mă biciuiește crunt.

Îmi doresc să fiu luna

Te caut în umbre, când luna bate în fereastră,

Cerul se sparge în fața mea ca valurile într-o mare albastră.

Îți simt privirea, acei ochi de căprioară pierduți în ceață,

Și-n clipa lor adâncă se frânge o veche dimineață.

Aud pasul tău și taina lui fără hotare,

Văd lumina prinzându-se în părul tău lung, mătășos, ca o rază de soare,
Tăcerea ta de toate zilele, forma în ale mele gânduri-păduri,
Ca simplă trecătoare prin vise,
Adunam ecouri și murmuri.

Sunt prizonieră într-o lume în care nu am voie să te chem,

Îți rostesc, condamnată, numele ca pe un poem.

Iubesc brațe care nu vor să mă strângă,
În golul ăsta, toată iubirea lumii vrea să mă frângă.

Zâmbetul tău era ca un cer de vară tăcut,

Mă îmblânzea ca și cum nicio rană n-aș fi avut.

Pe umerii tăi albi, lumina dispărea și iar apărea,

Te vedeam și mă domina o tăcere grea.

Ce n-aș da să fim din aceeași lume, să avem aceleași idealuri,

Totul trece și astrele tale mult iubite dansează întregi baluri,

Ție îți plăcea luna, cu ale ei două fețe,

Iar eu nu am reușit măcar să fiu una din stelele mărețe.

Nu sunt nici măcar o steluță,

De ce poate altcineva să aibă calități o căruță?

Îmi arzi pielea ce nu te-a putut cuprinde,

Și asta doar cu niște amărâte de cuvinte.

Îmi doresc să fiu luna.

Îmi doresc ca, pentru tine, o simplă pământeană să fie totuna.

Când voi fura cerul,

Voi cere norilor ca peste tine să cadă gerul.

Te urăsc mai mult pentru că nu reușesc să o fac,

După o zi, două, imediat cu gândul mă-mpac.

Și tu fugi, om fericit,

De admiratoarea lunii, de data asta te-ai ferit.

Urăsc luna din cauza ta.

Frumusețea ei parcă nici nu ar conta.

Mă sperie imaginea pe care o am cu tine,

Până nu uit, nu are să-mi fie bine.

Dar de ce să urăsc luna pentru un pământean?

De oameni ca tine, mai demult fugeam.

Nu sunt luna, dar sunt ceva asemănător,

La fel de prețios, doar că am pentru oameni care nu merită dor.

➤ Andra-Maria RĂDOI

REX RÂNCA - sentimentul de "acasă"

La REX Rânca ai sentimentul că mergi în vizită la un prieten vechi.

Gazdele sunt maestre în a da oaspeților sentimentul că fac parte din marea familie a "lupilor". Această atmosferă intimă și lipsită de prețiozitate este o experiență inedită și extrem de plăcută.

Complexul REXRÂNCA oferă:

-Cazare într-un număr de 58 de camere (număr maxim de oaspeți - 120)

- Servicii de masă
- Servicii de organizare activități outdoor:
- Excursii cu ATV și Buggy
- Concerte
- Evenimente tradiționale
- Supraviețuire în pădure și Trekking

LUPII RÂNCII (I)

«Lupii Râncii» este entitatea specializată în organizarea și furnizarea de activități de tip outdoor, având ca misiune principală să ofere clienților experiențe memorabile în mijlocul naturii. Echipa «Lupii Râncii» este formată

Participanții pot fi instruiți în privința tehnicilor de conducere sigure și eficiente și le sunt oferite cunoștințele necesare pentru a-și gestiona ATV-ul în diferite condiții de teren.

LUPII RÂNCII (II)

REX Rânca este Complexul de Servicii turistice care vă invită să experimentați trasee montane pe drumurile tăiate în munte de Legiunea XIII Gemina în drumul ei victorios spre Sarmisegetusa.

În parteneriat cu:

- LUPII RÂNCII
- CETINA RÂNCA
- EDEN RÂNCA

din pasionați ai aventurii în aer liber, ghizi experimentați și profesioniști în domeniul activităților recreative. Persoane dedicate, aceștia aduc bucuria și frumusețea naturii în viața oamenilor, oferindu-le posibilitatea de a se conecta cu mediul înconjurător și de a trăi experiențe autentice.

Activități oferite:

Închiriere ATV-uri: Se oferă clienților o flotă variată de ATV-uri, potrivite pentru toate nivelurile de experiență și preferințele de conducere. ATV-urile sunt întreținute în mod regulat și asigură o experiență sigură și confortabilă.

Tururi ghidate cu ATV-uri: Pentru clienții care doresc o experiență completă și ghidată, se oferă tururi cu ATV-uri conduse de ghizi experimentați. Aceste tururi sunt personalizate în funcție de nivelul de dificultate și preferințele grupului și includ trasee panoramice și puncte de interes.

Cursuri de conducere ATV: Pentru cei care doresc să învețe cum să conducă un ATV sau cum să-și îmbunătățească abilitățile existente, se oferă cursuri de conducere ATV.

Alte activități:

Drumeții și trekking: Se organizează drumeții și excursii pe trasee variate, adaptate nivelului de dificultate și preferințelor clienților. Pornind de la excursii de o zi, până la aventuri mai lungi, derulate pe mai multe zile, poți explora munți, păduri, canioane și alte locuri pitorești.

Alpinism și escaladă: Pentru cei dornici să experimenteze senzații tari și să-și forțeze propriile limite, se oferă activități de alpinism și escaladă pe stânci și munți. Indiferent dacă se vorbește despre începători sau avansați, echipa de ghizi le asigură o experiență sigură și plină de adrenalină.

Canotaj și rafting: Vă așteaptă aventuri pe râuri și lacuri, precum canotaj și rafting. Vă puteți bucura de ape curgătoare, priveliștile minunate și senzațiile de libertate și aventură.

Ciclism și mountain biking: Pentru iubitorii de biciclete, se organizează excursii și trasee de ciclism, de la plimbări relaxante prin peisaje pitorești, până la trasee mai intense pentru mountain biking. Echipamentul necesar și ghidarea specializată sunt asigurate de echipa «Lupii Râncii».

Printre norii!!!

REX RÂNCA

Camping și supraviețuire în natură:

Pentru cei care doresc să trăiască experiența sălbăticiiei și să se conecteze cu natura într-un mod autentic, se organizează excursii de camping și supraviețuire în natură. Puteți învăța tehnici de supraviețuire, cum ar fi construirea adăposturilor și găsirea hranei în sălbăticie.

SĂLI CONFERINȚE

Sală conferințe cu capacitatea de 80 de locuri
Sală conferințe cu capacitatea de 50 de locuri

EDEN RÂNCA

Pensiunea dispune de următoarea structură de cazare:

- ♦ 5 camere cu pat matrimonial și 2 camere cu paturi twin;
- ♦ 4 suite cu un dormitor, două camere decomandate, un dormitor cu pat matrimonial și un living cu canapea extensibilă;
- ♦ 4 junior suite, o cameră mai mare cu pat matrimonial și canapea extensibilă.

Toate camerele dispun de baie proprie. De asemenea, pensiunea dispune de bucătărie proprie, două săli care permit organizare de conferințe, simpozioane, team building sau alte evenimente. O sală are capacitatea de 80 de locuri, iar cealaltă de 50 de locuri, acestea putând fi amenajate în raport de evenimentul organizat.

- ♦ Poligon Airsoft;
- ♦ Microbuz pentru deplasarea clienților (inclusiv servicii shuttle).

ParcAventuraRÂNCA - Distracție și energie

Parcul include o serie de elemente suspendate la diferite înălțimi, elemente care se parcurg folosind echipamentul corespunzător, prin traversare sau cățărare.

- ♦ Traseu Aventura 1 cuprinde 9 ateliere și o tiroliană (vârsta minimă 7 ani-nivel ușor);
- ♦ Traseu Aventura 2 cuprinde 10 ateliere și două tiroliene (vârsta minimă 10 ani- nivel mediu);
- ♦ Traseu Aventura 3 cuprinde 11 ateliere și două tiroliene (vârsta minimă 12 ani -nivel dificil);
- ♦ Traseu Aventura 4 cuprinde 9 ateliere și o tiroliană (vârsta minimă 10 ani-nivel mediu);

Instantanee

EDEN RÂNCA

CETINA RÂNCA

Pensiunea dispune de următoarea structură de cazare:

- ♦ 13 camere:
 - 6 camere cu pat matrimonial
 - 4 camere cu paturi twin
 - 3 camere triple
- Toate camerele dispun de baie proprie. De asemenea, pensiunea dispune de:
- ♦ Restaurant cu servicii de meniu fix sau servise "à la carte"
 - ♦ ATV-uri și Buggy-uri pentru excursii în zona montană;

- ♦ Traseu Aventura 5 cuprinde 12 ateliere și două tiroliene (vârsta minimă 7 ani -nivel ușor);

- ♦ Traseul Tiroliana cuprinde 6 tiroliene în lungime totală de 240 m (nivel mediu);
- ♦ Panou escaladă cu 4 trasee;
- ♦ Poligon Airsoft.

Pentru mai multe detalii, sunteți invitați să accesați și pagina de facebook: <https://www.facebook.com/rex.ranca.romania>,

contact: rex.ranca@gmail.com,
Adina Seliște 0723.510.532

Prof. Delia POPA

ECHIPA DE REDACȚIE:

Bondoc Dumitru
Constantinescu Simona
Grecoiu Cristian

Popa Delia
Țicu Alina-Ramona

Machetare: Firu Iuliana-Marilena

Pre-press & print:

Tipografia
ProdCom

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, Fax 0253-218.343
E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com

Tehnoredactare: Mariana Ideică